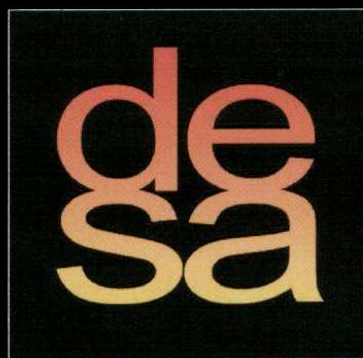

Aukcja nr 225

26 października 2024

Katowice, ul. Mariacka 5

Aukcja 225 - malarstwo, grafika, rzeźba i rzemiosło artystyczne

Salon DESA

26 października 2024, godz. 16.00 Katowice, ul. Mariacka 5

Kontakt:

tel. 519 564 625

tel. 32 253 99 22

desamariacka5@gmail.com

salon11desa@gmail.com

1. Paweł WRÓBEL (1913 - 1984)

„Potańcówka na Nikiszu”, 1978

akryl, płótno, 40 x 50 cm,

sygn. p.d.: Wróbel P. 1978 r.

Na odwrocie na krosnach napis flamastrem: „Potańcówka na Nikiszu”

*opłata droit de suite

8 000 zł

Górnik, jeden z najaktywniejszych członków koła plastyków amatorów przy ZDK kopalni „Wieczorek”. W swoich obrazach przedstawiał pejzaże śląskie z charakterystycznymi hałdami, kominami, szybami kopalnianymi. Jego żywiołowe i niezwykle barwne scenki rodzajowe ukazują dzień powszedni i świąteczny mieszkańców górniczych osiedli. Artysta poza malarstwem uprawiał rzeźbę, jednak prac w drewnie i węgla pozostawił niewiele.

2. Ludwik HOLESZ (1921-1999)

„Rozdarte serce”, 1988

olej, płótno, 46 x 61 cm,

sygn. p.d.: 1988. L. Holesz

Na odwrocie napis: 61 x 46 / Rozdarte serce” / Holesz Ludwik, oraz 2 stemple: Galeria Sztuki / „Rodziny Holeszów” / 44-266 Świerklany / ul. Kucharzówka 34 / tel. 305 127.

*opłata droit de suite

6 500 zł

Malarz, rzeźbiarz, samouk. Był cieślą górniczym, pracował przy budowie szybów i wyrobisk w kopalniach, mieszkał w Świerklanach Dolnych koło Rybnika. Zafascynowany znalezionymi fragmentami skamieniałości, stworzył własną historię pradziejów, malując wykreowane przez siebie świetliste, barwne wizje świata sprzed milionów lat.

3. Erwin SÓWKA (1936-2021)

„Ananda”, 1975

olej, płótno, 68,5 cm x 86,5 cm,

sygn. p.d.: Sówka Erwin 75.

Obraz reprodukowany w: „Sztukmistrz. Erwin Sówka retrospektywnie”, Muzeum Śląskie w Katowicach, 2012, il. s. 55.

*opłata droit de suite

8 500 zł

Urodzony w Szopienicach, górnik, członek Grupy Janowskiej. Artysta pozostawał pod wpływem wiedzy okultystycznej, fascynowała go egzotyka kultur starożytnego Wschodu, bliski był mu krąg kultury śląskiej. Bohaterką wielu jego prac malarskich jest postać kobieca, ukazana na tle egzotycznej, pełnej symboli scenerii.

4. Erwin SÓWKA (1936-2021)

„Bez tytułu”, 1975

olej, płyta, 38,5 cm x 55,5 cm,

sygn. śr. d.: Sówka Erwin 75.

*opłata droit de suite

8 500 zł

Urodzony w Szopienicach, górnik, członek Grupy Janowskiej. Artysta pozostawał pod wpływem wiedzy okultystycznej, fascynowała go egzotyka kultur starożytnego Wschodu, bliski był mu krąg kultury śląskiej. Bohaterką wielu jego prac malarskich jest postać kobieca, ukazana na tle egzotycznej, pełnej symboli scenerii.

5. Erwin SÓWKA (1936-2021)

„Chrystus”, 1975

olej, płyta, 56 x 79,5 cm,

sygn. p.d.: Sówka Erwin 75

Na odwrocie nalepka z tekstem maszynowym (częściowo zamazanym flamastrem): Erwin Sówka, u. 1936 / Katowice / Chrystus w garniturze... / Obraz, płyta/ol. 79,5x56.

Obraz z kolekcji Ludwika Zimmerera, reprodukowany w: „Sztukmistrz. Erwin Sówka retrospektywnie”, Muzeum Śląskie w Katowicach, 2012, il. s. 108.

*opłata droit de suite

13 000 zł

Urodzony w Szopienicach, górnik, członek Grupy Janowskiej. Artysta pozostawał pod wpływem wiedzy okultystycznej, fascynowała go egzotyka kultur starożytnego Wschodu, bliski był mu krąg kultury śląskiej. Bohaterką wielu jego prac malarskich jest postać kobieca, ukazana na tle egzotycznej, pełnej symboli scenerii.

6. Erwin SÓWKA (1936-2021)

„Zaśnięcie Marii”, 1977

olej, płótno, 79,5 cm x 89,5 cm,

sygn. p.d.: Sówka Erwin. 77.

*opłata droit de suite

12 000 zł

Urodzony w Szopienicach, górnik, członek Grupy Janowskiej. Artysta pozostawał pod wpływem wiedzy okultystycznej, fascynowała go egzotyka kultur starożytnego Wschodu, bliski był mu krąg kultury śląskiej. Bohaterką wielu jego prac malarskich jest postać kobieca, ukazana na tle egzotycznej, pełnej symboli scenerii.

7. Jan NOWAK (1930-2010)

"Pejzaż ze Straconki koło Bielska", 2008

akryl, olej, płyta, 50 x 50 cm,

sygn. p.d.: J. Nowak 2008.

Na odwrocie autorska nalepka z tekstem flamastrem: Jan / Nowak / Tytuł Straconka / koło Bielska / Technika Akryl-Olej / Format 50x50 / Rok 2008.

*opłata droit de suite

2 400 zł

Malarz, grafik, uczeń krakowskiej ASP i Wydziału Grafiki w Katowicach, gdzie był również nauczycielem akademickim. Miał liczne wystawy indywidualne, brał udział w wielu wystawach sztuki polskiej za granicą, jego prace znajdują się w zbiorach m.in. Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Sao Paulo, Biblioteki Kongresu w Waszyngtonie, Muzeum Narodowego w Warszawie. Uprawiał malarstwo sztalugowe i litografię. Jego obrazy nawiązują do tematyki miejskiego pejzażu, często zdominowanego przez artystów cyrkowych, ulicznych muzykantów, przechodniów.

8. Paweł DRAGON (ur. 1929)

"Kościół Najświętszego Serca Pana Jezusa w Zamarskach", 1995

olej, płyta, 11 x 20 cm,

sygn. p.d.: P. Dragon; l.d.: 92/95.

800 zł

Z zawodu lekarz psychiatra, były dyrektor szpitala w Rybniku. Jego malarstwo nawiązuje do obrzędów górali beskidzkich, maluje architekturę sakralną, jest autorem 87 obrazów przedstawiających drewniane kościoły, które namalował dla Kurii Biskupiej w Katowicach. Brał udział w licznych wystawach twórczości nieprofesjonalnej, otrzymał wiele wyróżnień, miał wystawy indywidualne. Prace artysty ma w swoich zbiorach etnograficznych m. in. Muzeum w Bielsku-Białej, Muzeum Górnośląskie w Bytomiu, Muzeum w Rybniku, Muzeum w Zabrze, Muzeum Beskidzkie w Wiśle. (Lit.: "Twórcy intuicyjni z kolekcji Barwy Śląska Stanisława Gerarda Trefonia", Ruda Śląska 2015, tom I, s. 144)

9. Leszek STAŃKO (1925-2010)

„Zimowy pejzaż tatrzański”, 1993

olej, płótno, 50 x 70,5 cm,

sygn. p.d.: Leszek Stańko / Zakopane 1993 R.

Na odwrocie stempel DESA Katowice.

*opłata droit de suite

5 500 zł

Malarz, syn Michała Stańki, związany ze środowiskiem artystycznym Śląska i Zakopanego. Kształcił się w krakowskiej ASP u W. Weissa, I. Pieńkowskiego i F. Pautscha (1945-1947). Pracował w Bielskim Studiu Filmów Rysunkowych i Wytwórni Filmów Rysunkowych w Warszawie, od 1956 był członkiem warszawskiej grupy artystów-plastyków „Zachęta”. Najbardziej znany z pejzaży tatrzańskich, malował również motywy z Beskidu Śląskiego i Jury Krakowsko-Częstochowskiej, rzadziej podejmował tematykę rodzajową, portretową czy akt.

10. Erwin CZERWENKA (1887-1970)

„Pejzaż z okolic Czorsztyna”, 1930

akwarela, papier naklejony na tekturę, 32 x 33 cm,

sygn. i dedykacja l.d.: Kochanemu Edziowi / Erwin Czerwenka Czorsztyn 930.

*opłata droit de suite

3 200 zł

Malarz, urodzony w Czerniowcach, uczeń krakowskiej ASP w pracowniach L. Wyczółkowskiego, J. Unierzyskiego i W. Weissa. W latach 1913-1930 uczył rysunków w krakowskich gimnazjach. Był członkiem ZPAP, w okresie międzywojennym brał udział w wystawach organizowanych przez związek.

11. Odo DOBROWOLSKI (1883-1917)

„Pejzaż z rzeką”, 1912

akwarela, tusz, papier, 24,5 x 32,5 cm,

sygn. l.d.: Odo Dobrowolski / 912.

Na odwrocie stempel: Ze zbiorów / Henryka Bednarskiego / ze Lwowa / L.p.

Obraz ze zbiorów Henryka Bednarskiego (1907-1991), wybitnego lwowskiego kolekcjonera i bibliofila, autora tekstów dotyczących sztuki, archeologii i architektury. W katalogu kolekcjonera poz. 643.

4 000 zł

Malarz, kształcił się w krakowskiej ASP, naukę uzupełniał w Paryżu u Jana Styki (1908-1909), kontynuował w Monachium. Mieszkał we Lwowie, w 1915 wyjechał do Rosji. Jego prace to niewielkich rozmiarów pejzaże, widoki architektury, wykonane w technice gwaszu, akwareli, często posługiwał się tuszem i pastelami. Jest autorem cyklu barwnych litografii „Lwów”.

12. Feliks Kazimierz WYGRZYWAŁSKI (1903-1966)

„Pejzaż z Pokucia”

olej, sklejk, 21 x 31cm,

sygnowany p.d.: F. K. Wygrzywalski

Obraz po konserwacji.

*opłata droit de suite

3 000 zł

Malarz, syn Feliksa Michała, w latach 1923-1928 uczeń krakowskiej ASP w pracowni J. Mehoffera i W. Jarockiego. Tematyka jego prac nawiązuje do motywów podejmowanych przez ojca, są to więc sceny z arabskich targowisk, pejzaże marynistyczne, akty na nadmorskich plażach, kwiaty.

Wystawiał w krakowskim i lwowskim TPSP oraz w warszawskiej Zachęcie.

13. Stanisław GÓRSKI (1887-1955)

"Portret dziewczyny w różowej chuście"

pastel, tektura, 49,5 x 34,5 cm,

sygn. p.śr.: St. Górski.

*opłata droit de suite

4 800 zł

Malarz. Kształcił się w krakowskiej ASP w pracowniach J. Pankiewicza i T. Axentowicza.

Wystawiał m.in. w TZSP w Warszawie, Krakowie i Poznaniu. Uprawiał technikę pastelową.

Tematem jego prac były sceny rodzajowe, studia portretowe górali, portrety i pejzaże.

14. Artysta NIEZNANY

„Sianokosy na Saskiej Kępie”

olej, tektura, 11,3 x 13,2 cm,

sygn. nieczytelnie i datowany p.d.: 1811 (?)

Na odwrocie tekst atramentem: Widoczek wzięty z Saskiej Kępy / (tekst nieczytelny) obstalunek (?) / JW. Schwartze Jana Głównego Dy / (rek)tora Zakładu Fotograficznego – Członka / rzeczywistego Towarzystwa Zachęty / (P)ięknych w Warszawie i innych Mu / (tekst nieczytelny) powiązanych (?) etc. etc. etc. (?) / Malował (tekst nieczytelny).

Stan zachowania: tektura nieznacznie obcięta.

2 200 zł

15. Wojciech WEISS (1875-1950)

„Pejzaż z kapliczką na skarpie”

akwarela, papier 20 x 30,5 cm,

sygn. monogramem wiązaniem l.d.: WW

Na odwrocie dedykacja z 1971.

Obraz ze zbiorów Henryka Bednarskiego (1907-1991), wybitnego lwowskiego kolekcjonera i bibliofila, autora tekstów dotyczących sztuki, archeologii i architektury. W katalogu kolekcjonera poz. 662.

5 000 zł

Malarz, grafik, pedagog, jeden z najwybitniejszych przedstawicieli sztuki Młodej Polski. W latach 1892-1895 studiował w krakowskiej SSP u F. Cynka, I. Jabłońskiego, W. Łuszczkiewicza, J. Unierzyskiego i J. Matejki, w latach 1895-1899 u L. Wyczółkowskiego i J. Fałata. Naukę kontynuował w Paryżu (1899-1900) i we Włoszech (1900-1901). Do Włoch i Francji wracał wielokrotnie. Od 1907 roku prowadził zajęcia w krakowskiej ASP, gdzie w 1910 został profesorem, trzykrotnie był rektorem tej uczelni. Brał udział w wystawach TAP „Sztuka”, będąc członkiem i w 1909 prezesem tego ugrupowania. W 1906 został członkiem wiedeńskiej Secesji. Wiele wystawiał w kraju i za granicą. Wczesne prace artysty, utrzymane w symboliczno-ekspresjonistycznej stylistyce, ok. 1905 ustępują obrazom o jasnej paletce barw i z czasem to właśnie bogactwo koloru i fascynacja pięknem natury będą określać malarstwo Weissa. Poza pejzażami i kompozycjami symbolicznymi artysta malował portrety i akty.

16. Juliusz HOLZMÜLLER (1876-1932)

„Na polowanie”, 1918

akwarela, gwasz, papier naklejony na tekturę, 29 x 44,5 cm,

sygn. l.d.: Juliusz Holzmüller / 1918

Grafika ze zbiorów Henryka Bednarskiego (1907-1991), wybitnego lwowskiego kolekcjonera i bibliofila, autora tekstów dotyczących sztuki, archeologii i architektury. W katalogu kolekcjonera nr 657.

4 000 zł

Malarz, pedagog. Studiował malarstwo dekoracyjne w Państwowej Szkole Przemysłowej we Lwowie, kształcił się w krakowskiej ASP u F. Cynka, J. Mehoffera i T. Axentowicza, studia kontynuował w Monachium. Brał udział w I wojnie światowej. Mieszkał kolejno w Krakowie i we Lwowie. Malował i rysował pejzaże, sceny batalistyczne i rodzajowe, najchętniej wykorzystując motyw koni. Świetnie opanował technikę akwareli, dużo szkicował, zachowało się wiele jego rysunków wykonanych tuszem, sepią i atramentem.

17. Karol KOSSAK (1896-1975)

"Sanna"

akwarela, papier, 17 x 25,3 cm,

sygn. p.d.: Karol Kossak.

*opłata droit de suite

3 000 zł

Malarz akwarelista, rysownik i ilustrator, wnuk Juliusza i bratanek Wojciecha. Początkowo uczył się we Lwowie u S. Kaczora-Batowskiego i Zygmunta Rozwadowskiego. Studia uzupełniał w krakowskiej ASP u Ignacego Pieńkowskiego i Władysława Jarockiego, kształcąc się równocześnie w pracowni Wojciecha Kossaka. Po ukończeniu studiów powrócił do Lwowa, w 1934 zamieszkał w

Tatarowie nad Prutem. W 1948 osiadł w Ciechocinku. Artysta posługiwał się wyłącznie techniką akwarelową, malował pejzaże, sceny rodzajowe, oraz ulubione przez Kossaków motywy koni.

18. Adam SETKOWICZ (1875-1945)

„Zimą przed polowaniem”

akwarela, papier naklejony na tekturę, 16,3 x 32 cm,

sygn. l.d.: A. Setkowicz.

3 000 zł

Malarz, w latach 1891-1894 kształcił się w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych. Swą popularność zawdzięcza tematyce rodzajowej i pejzażowej, silnie osadzonej w realiach polskiej wsi. Do najbardziej znanych motywów należą sceny rodzajowe rozgrywające się w zimowym pejzażu – wyjazdy na polowania, zaprzęgi z saniami. Był bardzo dobrym akwarelistą, jego kompozycje olejne to najczęściej motywy rodzajowe ukazane na tle wiejskiego pejzażu, rozległych pól i pastwisk.

19. Jerzy DUDA-GRACZ (1941-2004)

„Ułan i kobieta”, 2004

akwarela, papier, 52 x 33,5 cm,

sygn. l.d.: J. Duda. G. 1431 / 2004.

Obraz zakupiony od córki artysty.

*opłata droit de suite

50 000 zł

Malarz, grafik. Dyplom ASP w Krakowie na Wydziale Grafiki w Katowicach uzyskał w 1968.

Artysta miał w swoim dorobku liczne wystawy indywidualne i zbiorowe na całym świecie.

Reprezentował Polskę w 1984 na 41 Biennale Sztuki w Wenecji, w 1986 i 1987 na Targach Sztuki w Wenecji. Malował alegoryczno-groteskowe sceny rodzajowe i pejzaże.

20. Jan SIMERSKI (1841-1911)

„Konwój tatarski”

olej, płótno, 69 x 106 cm,

sygn. l.d.: J. Simerski

Na odwrocie drukowana nalepka: Simerski Jan, 1841/1911, Lodz, Warschau / „Tatarenzug in Winetrlandschaft” / sign. Öl a. Lwd., 69 x 106 cm, LR

12 000 zł

21. Czesław WASILEWSKI (Ignacy ZYGMUNTOWICZ) (1875-1947)

„Portret konny marszałka Józefa Piłsudskiego”, 1935

olej, płótno, 79,5 x 48,5 cm,

sygn. l.d.: Cz. Wasilewski 1935

Stan zachowania: obraz po dawnej konserwacji, płótno miejscami sfalowane.

13 000 zł

Był popularnym w okresie międzywojennym malarzem samoukiem. Tworzył obrazy o tematyce rodzajowej inspirowane malarstwem Brandta, Chełmońskiego i Kossaków. Malował zaprzęgi, kuligi, polowania, ułanów. Właściwe nazwisko to Czesław Wasilewski, artysta w latach międzywojennych swoje prace sygnował także „Zygmuntowicz”, stawiając przed nazwiskiem inicjał I. lub F.

22. Artysta NIEZNANY

"Śmierć Karola Levittoux, wg Antoniego Kozakiewicza (obraz zaginiony)"

olej, płótno naklejone na tekturę, 37 x 44 cm.

Na odwrocie atramentem: „Lewitu, dobrowolne spalenie się żywcem”, oraz atramentem obszerny fragment „Pamiętników z pobytu na Syberii” Rufina Piotrowskiego, u dołu tekst: Wyjęte z Pamiętników pobytu na Syberji, Rufina Piotrowskiego. Tom II na Karcie 197 – Poznań 1861 Nakład J.K. / Żupańskiego.

Zaginiony obraz Antoniego Kozakiewicza można odtworzyć m.in. na podstawie fotografii wydanej nakładem Zakładu Fotograficznego Walerego Rzewuskiego.

(Źródło: <https://kopieobrazow.org/smierc-karola-levittoux/>)

Karol Levittoux (1820-1841) – polski działacz niepodległościowy, uczeń pijarskiego gimnazjum w Łukowie, gdzie w 1839 założył Związek Patriotyczny, będący częścią składową Stowarzyszenia Ludu Polskiego. Sprzysiężenie zostało wykryte i Levittoux po aresztowaniu przebywał kilka miesięcy w warszawskiej cytadeli. Po brutalnym śledztwie, nie chcąc wydać swoich towarzyszy, popełnił samobójstwo podpalając siennik w celi. Zginął w ogniu.

5 500 zł

23. Henryk SIEMIRADZKI (1843 - 1902)

„Portret młodego mężczyzny. Autoportret artysty(?)”

kredka, gwasz, tektura, 25 x 18,7 cm,

sygn. p. d.: H. Siemiradzki.

Praca opatrzona opinią Tadeusza Chruścickiego i Zofii Gołubiew z Fundacji Monumentis Patriae w Krakowie z 1996 roku.

36 000 zł

W opinii Tadeusza Chruścickiego i Zofii Gołubiew jest wielce prawdopodobne, iż powyższy obraz to autoportret artysty z końcowego okresu jego pobytu w gimnazjum i na uniwersytecie w Charkowie, lub z początkowego okresu jego studiów w Akademii Petersburskiej. „Na to, że jest to autoportret wskazuje charakterystyczne upozowanie modela, 3/4 w prawo, najczęstsza pozycja przy autoportretowaniu, powtórzona zresztą przez Siemiradzkiego na późniejszym (w wieku ok. 40-50 lat) autoportrecie olejnym (nie sygnowanym i nie datowanym) w zbiorach Muzeum Narodowego w Krakowie, nr inw. 311001. Identyczne upozowanie, zbliżony bieg linii określający owal twarzy, elementy rysów twarzy pozwalają przyjąć, że mimo wyraźnych początków otyłości na portrecie olejnym chodzi o tę samą osobę po upływie pewnego czasu”. (Fragment opinii Tadeusza Chruścickiego i Zofii Gołubiew z 1996).

Malarz, wybitny przedstawiciel akademizmu. Urodził się w majątku Pieczeniogi w pobliżu Charkowa. Już w gimnazjum pobierał lekcje rysunku u Dymitra Bezperczego. Studia artystyczne odbył w Akademii Sztuk Pięknych w Petersburgu pod kierunkiem Bogdana Willewaldego i Karla Weniga. W 1872 roku, po krótkim pobycie w Krakowie i w Monachium osiadł na stałe w Rzymie. Jego willa przy via Gaeta stała się ośrodkiem kultury polskiej w Wiecznym Mieście. Artysta zdobywał medale i wyróżnienia na wielu wystawach - w Wiedniu, Paryżu, Rzymie, Berlinie i Petersburgu.

24. Ludwik GĘDŁEK (1847-1904)

„Portret kobiety w naszyjniku z pereł”

olej, płótno, 68 x 55 cm,

sygn. l.d.: L Gędłek

Na odwrocie na krosnach mało czytelny napis ołówkiem: Portret Matki malarza (?)

10 000 zł

Malarz, uczeń krakowskiej SSP w pracowni W. Łuszczkiewicza (1861-1872). Po uzyskaniu stypendium kontynuował naukę w akademii wiedeńskiej do 1877. Często wystawiał w krakowskim i lwowskim TPSP, oraz w Dreźnie. Świetnie opanował technikę olejną. Najchętniej malował krajobrazy podkrakowskie, sceny rodzajowe i batalistyczne, szczególnie upodobał sobie motyw konia.

25. Andrzej PRONASZKO (1888-1961)

„Kwiaty w doniczkach”

gwasz, papier, 47,5 x 33,5 cm

sygn. p.d.: A. Pronaszko

Obraz ze zbiorów Henryka Bednarskiego (1907-1991), wybitnego lwowskiego kolekcjonera i bibliofila, autora tekstów dotyczących sztuki, archeologii i architektury. W katalogu kolekcjonera poz. 685.

*opłata droit de suite

2 600 zł

Malarz i scenograf, brat Zbigniewa. W latach 1909-1910 studiował w ASP w Krakowie u L. Wyczółkowskiego, po czym wyjechał do Monachium i Paryża. Współzałożyciel ugrupowania Ekspresjonistów Polskich, późniejszych Formistów, od 1927 związany z grupą "Praesens". Malował portrety, martwe natury, akty, sceny rodzajowe.

26. Jacek MALCZEWSKI

"Dziewczyna w czerwonej sukience"

olej, tektura, 68,5 x 49 cm,

sygn. p.śr.: J Malczewski

Na odwrocie napis ołówkiem: Jacek Malczewski / Jacek Malczewski / 1905 r.

Stan zachowania: obraz po konserwacji. Dr. ubytki i rozwarstwienia tektury na krawędziach, narożnik z prawej u dołu wzmocniony tekturą.

Obraz z prywatnej kolekcji ze Śląska, w zbiorach rodzinnych od ponad 60 lat.

200 000 zł

Wybitny polski malarz, uczeń krakowskiej SSP w pracowniach W. Łuszczkiewicza, F. Szynalewskiego, H. Grabińskiego, a nieco później Jana Matejki. Studia kontynuował w Ecole des Beaux-Art w Paryżu (1876-1877). W 1879 miał już własną pracownię w Krakowie. W 1884 jako rysownik brał udział w ekspedycji archeologicznej Karola Lanckorońskiego do Azji Mniejszej. Lata 1885-1886 spędził w Monachium. Kilkakrotnie podróżował do Włoch. W latach 1896-1900 i 1910 - 1921 był profesorem krakowskiej ASP, a jej rektorem w latach 1912-1914. Był członkiem-założycielem TAP „Sztuka”. W latach 1905-1908 działał w dyrekcji krakowskiego TPSP. Pierwsze lata wojny spędził w Wiedniu, od 1916 mieszkał na stałe w Krakowie. W początkowej fazie twórczości Malczewski nawiązywał do tematyki patriotyczno-martyrologicznej, okres „sybirski” otwiera inspirowana utworem Słowackiego „Śmierć Elenai”. Po powrocie z Monachium rozpoczyna się okres dojrzałego symbolizmu, artystę poza problematyką losu ojczyzny interesuje los ludzki, znaczenie sztuki, tajemnice egzystencji. Wywodzącym się z mitologii symbolom artysta nadawał indywidualne piętno, niejednokrotnie wiążąc je z polską tradycją. Osobną grupę stanowią

portrety. Artysta malował członków rodziny, przyjaciół, znajomych. Poza konwencjonalnymi ujęciami często malował portrety z kompozycją symboliczną w tle. Do najciekawszych portretów symbolicznych należą podobizny zaprzyjaźnionych z artystą osób związanych ze światem sztuki.

27. Iwan TRUSZ (1869-1940)

„Pejzaż z wodospadem”

olej, tektura, 90 x 70 cm,

sygn. p.d.: I. Trusz.

Obraz ze zbiorów rodziny przed wojną zamieszkałej we Lwowie.

58 000 zł

Malarz, wybitny pejzażysta. Kształcił się w krakowskiej ASP u I. Jabłońskiego, L. Loefflera, J. Unierzyskiego, W. Łuszczkiewicza, L. Wyczółkowskiego i J. Stanisławskiego (1891-1897), studia uzupełniał w Monachium u Antona Ažbègo. W 1897 osiadł we Lwowie. Z jego inicjatywy w tymże roku powstało we Lwowie Towarzystwo dla Rozwoju Ruskiej Sztuki. Wystawiał w lwowskim i krakowskim TPSP, wiele miejsca poświęcił publicystyce artystycznej. Często podróżował na Huculszczyznę, odwiedzał Wiedeń i Włochy, w 1912 odbył podróż do Egiptu i Palestyny. Kilkakrotnie podróżował na Krym, w 1906 krymskie pejzaże prezentował na wystawie zbiorowej w lwowskim TPSP. Malował cykle pejzażowe z okolic Naddnieprza, motywy łąk i pól, kwiaty, drzewa, sceny z życia mieszkańców Huculszczyzny, portretował znane postacie z ukraińskich kręgów społeczno-kulturalnych.

(Lit.: I. Zawalin, T. Łozinskij, O. Sidor „Iwan Trusz”, Firma Poligraficzna „Oranta”, Lwów, Kijów, 2005; „Słoneczne akordy w pałacie Iwana Trusza. Prace ze zbiorów Muzeum Narodowego we Lwowie im. Andrzeja Szeptyckiego”, autorka katalogu Oksana Biła, Państwowa Galeria Sztuki, Sopot, 2011).

28. Czesław SADOWSKI (1902-1959)

„Kwiaty w wazonie”

akwarela, papier, 36 x 33,5 cm,

sygn. p.d.: Czesław Sadowski

*opłata droit de suite

1 600 zł

Malarz, pedagog, społecznik, przed II wojną związany z białostockim środowiskiem artystycznym, po wojnie związany z Łodzią. Po ukończeniu seminarium nauczycielskiego pracował jako nauczyciel rysunku i robót ręcznych w szkole powszechnej w Białymstoku. Za namową malarza Józefa Rapackiego w 1925 wstąpił do Szkoły Sztuk Pięknych w Warszawie, gdzie przez rok kształcił się w pracowni prof. Karola Tichego. W latach 1929-1931 przebywał na stypendium w Paryżu. Po powrocie do kraju podjął pracę jako nauczyciel gimnazjalny, aktywnie uczestniczył w życiu artystycznym i społecznym Białegostoku, współtworzył Grupę Plastyków Białostockich Forma – Farba – Faktura. W 1938 wyjechał do Lwowa, gdzie do 1939 pracował jako ilustrator i karykaturzysta w redakcji „Dziennika Polskiego”. Po wojnie osiadł w Łodzi. Był członkiem ZPAP, należał do grupy artystycznej Pięte Koło. Artysta uprawiał malarstwo pejzażowe, malował portrety i martwe natury, wiele miejsca poświęcił kompozycjom abstrakcyjnym – obrazom i monotypiom. Był bratem rzeźbiarza Tadeusza Sadowskiego.

29. Alfred KAMIENOBRODZKI (1844-1922)

„Dziedziniec i krużganki pałacu biskupa Floriana z Mokrska przy Kanoniczej 18 w Krakowie”

akwarela, papier, 29 x 20 cm,

sygn. l.d.: A. Kamienobrodzki 1924 (!)

Na odwrocie autorski opis atramentem: A .Kamienobrodzki Kraków Collegium (tekst nieczytelny)
Podcienie (?)

Na odwrocie (papier zabezpieczający) stempel z tekstem długopisem: Ze zbiorów / Henryka Bednarskiego / ze Lwowa / L.p. 184.

Obraz ze zbiorów Henryka Bednarskiego (1907-1991), wybitnego lwowskiego kolekcjonera i bibliofila, autora tekstów dotyczących sztuki, archeologii i architektury. W katalogu kolekcjonera poz. 184.

2 600 zł

Architekt i malarz, rysunku uczył się pod kierunkiem Leona Dembowskiego w Krakowie, studia architektoniczne odbył na politechnice w Wiedniu. Był uczestnikiem Powstania Styczniowego. We Lwowie, gdzie mieszkał miał swoje biuro architektoniczne. W 1894 na Powszechnej Wystawie Krajowej we Lwowie otrzymał złoty medal. Był członkiem krakowskiego TPSP. Jego prace malarskie to głównie pejzaże, widoki architektoniczne, studia wnętrz wykonane najczęściej w technice akwareli.

30. Jan REMBOWSKI (1879-1923)

„Wnętrze”, 1908

akwarela, papier naklejony na tekturę, 36,5 x 25 cm,

sygn. monogramem p.d.: J. R. 1908.

Na odwrocie napis flamastrem i stempel: mal. Jan Rembowski 1907(!) / Ze zbiorów / Henryka Bednarskiego / ze Lwowa / L.p. 545,

oraz dwie drukowane nalepki z tekstem atramentem: No 510 / Autor Rembowski / Tytuł Wnętrze / Łódź 1908; druga nalepka: Autor Rembowski Jan / Tytuł Wnętrze / Data nadesłania 24/X 1908.

Obraz ze zbiorów Henryka Bednarskiego (1907-1991), wybitnego lwowskiego kolekcjonera i bibliofila, autora tekstów dotyczących sztuki, archeologii i architektury. W katalogu kolekcjonera nr 545.

4 200 zł

Malarz, rzeźbiarz, grafik, projektant wnętrz, ilustrator, uczeń warszawskiej Klasy Rysunkowej Wojciecha Gersona. W latach 1901-1907 kontynuował studia w krakowskiej ASP w pracowni Konstantego Laszczki, zmuszony chorobą do przerywania studiów rzeźbiarskich, kontynuował naukę u Józefa Mehoffera. W 1903 ze względu na pogarszający się stan zdrowia zamieszkał w Zakopanem, gdzie przebywał do 1916. Aktywnie uczestniczył w życiu artystycznym i kulturalnym miasta. Od 1906 należał do grona uczniów mieszkającego w Poroninie Władysława Ślewińskiego. W latach 1908 i 1912 odbył kilkumiesięczną podróż do Włoch. Był członkiem-założycielem towarzystwa Sztuka Podhalańska, a także członkiem grupy „Pięciu” (z W. Hofmanem, W. Wojtkiewiczem, M. Jakimowiczem, i L. Gottliebem). Choroba uniemożliwiła mu wstąpienie do Legionów po wybuchu I wojny światowej, jest natomiast autorem portretów oficerów legionowych, przebywających na kuracji w Zakopanem. W 1916 przeniósł się do Warszawy. W 1919 pragnął wziąć udział w I powstaniu śląskim, co niestety uniemożliwił mu krwotok płucny. Artysta uczestniczył w licznych wystawach w Warszawie, Krakowie, Zakopanem, Lwowie, Poznaniu. Wystawy pośmiertne Rembowskiego odbyły się w warszawskim TZSP w 1923, w Łodzi w 1924, oraz w krakowskim TPSP w 1923. Artysta najchętniej posługiwał się węglem, sangwiną i pastelami, w swej twórczości ulegał wpływom secesji, wczesnego ekspresjonizmu, sztuki zakopiańskiej. Prac malarskich pozostawił nieco mniej, niż wysoko ocenianych prac rysunkowych. Projektował witraże i polichromie, wykonywał ilustracje do pism, jego dziełem jest część wystroju sanatorium Dłuskich w Zakopanem.

31. Edward ŚMIGŁY– RYDZ (1886-1941)

„Pejzaż z Trojanówki”, 1915

akwarela, ołówek, papier, 25,7 x 18,5 cm,

sygn. p.d.: Trojanówka 915 E. Rydz

Na odwrocie stempel z tekstem długopisem: Ze zbiorów / Henryka Bednarskiego / ze Lwowa / L.p. 665.

Obraz ze zbiorów Henryka Bednarskiego (1907-1991), wybitnego lwowskiego kolekcjonera i bibliofila, autora tekstów dotyczących sztuki, archeologii i architektury. W katalogu kolekcjonera nr 665.

2 800 zł

Polski polityk, wojskowy, po ukończeniu gimnazjum rozpoczął studia w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie w pracowni Leona Wyczółkowskiego, a następnie Teodora Axentowicza. Jednakże w 1908, po wstąpieniu do Związku Walki Czynnej, zdecydował o poświęceniu kariery artystycznej na rzecz działalności politycznej. Przerwał studia w krakowskiej ASP i przeniósł się na Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego. W czasie I wojny był oficerem Legionów Polskich - dowódcą 1 pułku piechoty.

We wrześniu i październiku 1915 pod Kowlem na Wołyniu powstały liczne portrety oficerów piechoty i kawalerii I Brygady LP autorstwa Karola Maszkowskiego. Na kolejnych miejscach postojów w Kowlu, Powursku i Trojanówce Maszkowski sportretował m.in. dowódcę 1 pułku piechoty ppłk. Edwarda Śmigłego-Rydza. Portret wykonany 19 IX 1915 w Powursku znajduje się obecnie w zbiorach Muzeum Narodowego w Krakowie. (W. Milewska, M. Zientara, „Sztuka Legionów Polskich i jej twórcy 1914-1918”, Kraków, 1999, ss. 186,187)

32. Soter JAXA-MAŁACHOWSKI (1867-1952)

„Stodoła nad wodą”, 1921

akwarela, gwasz, tektura, 25 x 35 cm,

sygn. p.d.: S Jaxa / 1921

Na odwrocie stempel autorski z tytułem i wymiarami atramentem: Tytuł Stodoła nad wodą / Rozmiar 25 x 35 / Cena / Soter Jaxa Małachowski / Adres / Kraków ul. Wolska 32, oraz ołówkiem notatki firmy ramiarskiej.

Stan zachowania: dr. zabrudzenia malatury w partii nieba.

8 500 zł

Malarz, wybitny marynista, pochodzący z kresów wschodnich. kształcił się w szkole rysunkowej w Odessie, następnie studiował w krakowskiej SSP pod kierunkiem F. Cynka, I. Jabłońskiego i W. Łuszczkiewicza. Od 1894 kontynuował naukę w szkole Rysunku i Malarstwa w Monachium. Po powrocie do kraju osiadł na stałe w Krakowie, skąd na dwa lata przeprowadził się do Zakopanego. Malował przede wszystkim krajobrazy - pejzaże morskie (znad Bałtyku i Morza Śródziemnego - pamiątki z licznych podróży do Włoch), widoki tatrzańskie, nokturny i załuki krakowskie, rzadko portrety. Największym powodzeniem cieszyły się jego obrazy marynistyczne. Malował w technice olejnej, akwarelowej, a także gwaszem i pastelami. Był członkiem TZSP w Warszawie. Uczestniczył w wielu wystawach w Krakowie (tu miał kilka wystaw indywidualnych), Warszawie, we Lwowie, Łodzi, Poznaniu i Lublinie.

33. Eugeniusz DZIERZENCKI (1905-1990)

„Urwisty brzeg w Orłowie”, 1975

olej, płótno, 48 x 68 cm,
sygn. l.d.: E. Dzierzencki / 1975

Na odwrocie autorski opis atramentem: Eugeniusz Dzierzencki / Sopot Abrahama 32 / Urwisty brzeg w Orłowie.

*opłata droit de suite

6 500 zł

Malarz, związany z sopockim środowiskiem artystycznym. Studiował w warszawskiej ASP u Wyczółkowskiego i Skoczylasa. Jest autorem pejzaży marynistycznych z okolic Gdańska, Gdyni i Sopotu.

34. Eugeniusz DZIERZENCKI (1905-1990)

„Kutry na Bałtyku”

olej, płótno, 35 x 49,5 cm,

sygn. p.d.: E. Dzierzencki

Na odwrocie drukowana nalepka autorska: Eugenuisz Dzierzencki / Artysta Malarz / 81-833 Sopot / Abrahama 32 / Pracownia Tel. 51-24-26 / Polska – Poland, oraz nalepka firmowa DESA.

*opłata droit de suite

5 500 zł

Malarz, związany z sopockim środowiskiem artystycznym. Studiował w warszawskiej ASP u Wyczółkowskiego i Skoczylasa. Jest autorem pejzaży marynistycznych z okolic Gdańska, Gdyni i Sopotu.

35. Eugeniusz DZIERZENCKI (1905-1990)

„Brzeg morza z łodzią”

olej, tektura, 25 x 34 cm,

sygn. l.d.: E. Dzierzencki

Na odwrocie stemple P.P. „Desa”.

*opłata droit de suite

4 200 zł

Malarz, związany z sopockim środowiskiem artystycznym. Studiował w warszawskiej ASP u Wyczółkowskiego i Skoczylasa. Jest autorem pejzaży marynistycznych z okolic Gdańska, Gdyni i Sopotu.

36. Jan DUTKIEWICZ (1911-1983)

„Przystań rybacka”, 1977

olej, tektura, 28 x 42 cm,

sygn. p.d.: J. Dutkiewicz / 1977

Na odwrocie autorski opis flamastrem: Jan Dutkiewicz / „Przystań rybacka” / olej / 28 x 42, oraz stemple i informacje Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach o zgodzie na wywóz za granicę z 1978. Obraz zakupiony bezpośrednio od Jana Dutkiewicza.

*opłata droit de suite

2 400 zł

Malarz, uczeń Pautscha i Kamockiego w krakowskiej ASP, od 1945 związany ze śląskim środowiskiem artystycznym. W latach 1950-1977 był kierownikiem pracowni malarstwa krakowskiej filii ASP w Katowicach. Twórczość Dutkiewicza zdominowana jest zagadnieniami

kolorystycznymi, w rozwiązaniach formalno-przestrzennych artysta chętnie nawiązuje do twórczości Cezanne'a.

37. Jan DUTKIEWICZ (1911-1983)

„Letni pejzaż”, 1973

olej, karton, 29,5 x 42 cm,

sygn. p.d.: J. Dutkiewicz / 1973

Na odwrocie stemple i informacje Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach o zgodzie na wywóz za granicę z 1978.

Obraz zakupiony bezpośrednio od Jana Dutkiewicza.

*opłata droit de suite

2 400 zł

Malarz, uczeń F. Pautscha i S. Kamockiego w krakowskiej ASP, od 1945 związany ze śląskim środowiskiem artystycznym. W latach 1950-1977 był kierownikiem pracowni malarstwa krakowskiej filii ASP w Katowicach. Twórczość Dutkiewicza zdominowana jest zagadnieniami kolorystycznymi, w rozwiązaniach formalno-przestrzennych artysta chętnie nawiązuje do twórczości Cezanne'a.

38. Jan DUTKIEWICZ (1911-1983)

„Pejzaż górski”, 1973

olej, karton, 29,5 x 42 cm,

sygn. l.d.: J. Dutkiewicz / 1973

Na odwrocie passe-partout autorski opis: Jan Dutkiewicz / „Pejzaż górski” / olej / 29 x 40, na odwrocie podobrazia stemple i informacje Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach o zgodzie na wywóz za granicę z 1978.

Obraz zakupiony bezpośrednio od Jana Dutkiewicza.

*opłata droit de suite

2 400 zł

Malarz, uczeń Pautscha i Kamockiego w krakowskiej ASP, od 1945 związany ze śląskim środowiskiem artystycznym. W latach 1950-1977 był kierownikiem pracowni malarstwa krakowskiej filii ASP w Katowicach. Twórczość Dutkiewicza zdominowana jest zagadnieniami kolorystycznymi, w rozwiązaniach formalno-przestrzennych artysta chętnie nawiązuje do twórczości Cezanne'a.

39. Julian FAŁAT

"Dwór zimą", 1913

olej, tektura, 42,5 x 69,5 cm,

sygn. l.d.: J Fałat 913

Praca opatrzona potwierdzeniem autentyczności Agencji Art Konsultant Adam Konopacki z 2015.

88 000 zł

Wybitny polski malarz, w latach 1895-1910 dyrektor krakowskiej szkoły Sztuk Pięknych, która dzięki jego staraniom uzyskała tytuł Akademii (1900), członek berlińskiej Akademii Sztuki, członek Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka”, nadworny malarz polowań Wilhelma II. W latach 1869-1871 kształcił się w Szkole Sztuk Pięknych w Krakowie, studia kontynuował w Akademii monachijskiej u A. Strahubera i J.L. Raaba. Odbył liczne podróże (Włochy, Hiszpania, Bliski Wschód, Ukraina, Żmudź, Litwa). W latach 1894-1896 malował wraz z Wojciechem Kossakiem

panoramę „Przejście Napoleona I przez Berezynę”. W 1910 artysta zamieszkał w Bystrej. Z Bystrej w 1920 wyjechał na krótki, trzyletni pobyt do Torunia, gdzie poza widokami miasta z upodobaniem malował Wisłę. W Toruniu aktywnie uczestniczył w życiu kulturalnym miasta i był inicjatorem założenia Konfraterni Artystów w Toruniu. Od 1878 brał udział w wystawach w warszawskiej TZSP, gdzie miały również miejsce wystawy zbiorowe jego prac, w 1886 zbiorowa wystawa jego obrazów odbyła się w Berlinie, a w 1926 w krakowskim TPSP. Artysta był znakomitym akwarelistą, malował pejzaże zimowe, sceny myśliwskie, sceny rodzajowe, widoki miejskie, wiele miejsca w jego twórczości zajmują portrety – rodzinne, przyjaciół, znajomych.

40. Wlastimil HOFMAN (1881-1970)

„Portret kobiety”, 1966

olej, płyta, 40 x 30 cm,

sygn. podwójnie l.d.: Wlastimil / Hofman / 1966, oraz śr.d.: Hofman

*opłata droit de suite

6 000 zł

Malarz, uczeń krakowskiej ASP w pracowniach F. Cynka, J. Stanisławskiego, L. Wyczółkowskiego i J. Malczewskiego. Studia kontynuował w Paryżu w Académie des Beaux Art oraz w Wiedniu. Mieszkał w Pradze, w Paryżu i od 1920 w Krakowie. Lata II wojny spędził m.in. w Palestynie. Był członkiem wiedeńskiej Secesji, czeskiego Towarzystwa Artystów „Manes”, Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka”. W swoim malarstwie wyraźnie inspirował się twórczością J. Malczewskiego. Jego prace to najczęściej umieszczone w polskim pejzażu sceny religijne, kompozycje symboliczne z motywami ludowymi, portrety.

41. Ryszard GAWLIKOWSKI (1877-1956)

„Akt”

olej, płótno, 55 x 70,5 cm,

sygn. p.d.: Ryszard Gawlikowski.

Stan zachowania: zabrudzenia i dr. ubytki malatury.

Obraz ze zbiorów Henryka Bednarskiego (1907-1991), wybitnego lwowskiego kolekcjonera i bibliofila, autora tekstów dotyczących sztuki, archeologii i architektury. W katalogu kolekcjonera poz. 634.

*opłata droit de suite

4 000 zł

Malarz, uczeń krakowskiej SSP w pracowni L. Wyczółkowskiego. Studia kontynuował w Monachium, ich uzupełnieniem były podróże artystyczne do Wenecji, Wiednia i Chorwacji. Mieszkał we Lwowie, po wojnie osiadł w Tarnowie. Wystawiał w lwowskim TPSP, w TZSP w Warszawie, po 1945 był członkiem ZPAP. Malował odznaczające się biegłym opanowaniem warsztatu pejzaże, portrety osób z kręgu lwowskiej elity intelektualnej, typy huculskie.

42. Stefan ŻECHOWSKI (1912-1984)

„Akt”, 1939

olej, sklejką, 48,5 x 41 cm,

sygn. monogramem p.d.: S Z / 39.

Na odwrocie papieru zabezpieczającego podobrazie autorska dedykacja z 1984.

Stan zachowania: b. drobne ubytki warstwy malarskiej w l.g. narożniku i przy dolnej krawędzi.

*opłata droit de suite

6 000 zł

Malarz, uczeń Państwowej Szkoły Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego w Krakowie, członek Szczepu Rogate Serce. Brał udział we wszystkich wystawach ugrupowania. Wykonywał ilustracje do dzieł literackich, m.in. Mickiewicza, Leśmiana, Kasprowicza, a także do „Motorów” Emila Zegadłowicza.

43. Witold PAŁKA (1928-2013)

„Akt przed lustrem”

olej, płótno, 62 x 73 cm,

sygn. p.d.: Pałka W.

Obraz reprodukowany w katalogu: „Impresje na temat minionego czasu. Witold Pałka”, Galeria ZPAP Sukiennice – Kraków, 2005, Muzeum Polskie – Rapperswil, 2005, oraz w katalogu: „Witold Pałka. Malarstwo”, Muzeum Historii Katowic, 2018, il. 38.

Obraz z kolekcji rodziny Witolda Pałki.

23 000

Malarz, uczeń krakowskiej ASP w pracowniach E. Eibischa, J. Fedkowicza i W. Taranczewskiego, dyplom w 1953. Wieloletni przewodniczący Rady Artystycznej Malarzy w Zarządzie Okręgu ZPAP w Katowicach, członek grupy "Arkat". Mieszkał i pracował w Katowicach. Artysta był wytrawnym kolorystą, powtarzającym się motywem w jego obrazach są wnętrza teatralne, sale koncertowe, kawiarnie, miejsca spotkań wytwornych, eleganckich kobiet. Malarstwo religijne zawsze zajmowało ważne miejsce w jego twórczości, w latach 1966-1980 współpracował z Komisją Sztuki i Architektury Sakralnej Diecezji Katowickiej, artysta jest autorem dekoracji malarskich w wielu kościołach.

44. Witold PAŁKA (1928-2013)

„Przed lustrem”

akwarela, papier, 44,5 x 59 cm,

sygn. p.d.: Pałka W.

Obraz z kolekcji rodziny Witolda Pałki.

12 000 zł

Malarz, uczeń krakowskiej ASP w pracowniach E. Eibischa, J. Fedkowicza i W. Taranczewskiego, dyplom w 1953. Wieloletni przewodniczący Rady Artystycznej Malarzy w Zarządzie Okręgu ZPAP w Katowicach, członek grupy "Arkat". Mieszkał i pracował w Katowicach. Artysta był wytrawnym kolorystą, powtarzającym się motywem w jego obrazach są wnętrza teatralne, sale koncertowe, kawiarnie, miejsca spotkań wytwornych, eleganckich kobiet. Malarstwo religijne zawsze zajmowało ważne miejsce w jego twórczości, w latach 1966-1980 współpracował z Komisją Sztuki i Architektury Sakralnej Diecezji Katowickiej, artysta jest autorem dekoracji malarskich w wielu kościołach.

45. Stanisława BOCZAROWSKA (1901-1972)

"Pejzaż z drzewem i snopkami", 1935

akwarela, papier, 17 x 16 cm,

sygn. l.d.: Boczarowska / 1935.

Na passe-partout u doły z prawej sygn.(?): St. Boczarowska – 1931 (!)

*opłata droit de suite

1 300 zł

Malarka, w młodości związana z lwowskim środowiskiem artystycznym, po 1945 mieszkała na Górnym Śląsku. W latach 1919-1923 uczyła się Państwowej Szkole Przemysłowej we Lwowie, m.in. rysunku u K. Sichulskiego, technik malarskich u J.K. Olpińskiego, malarstwa dekoracyjnego u J. Krupskiego. Przed II wojną światową brała udział w licznych wystawach we Lwowie, Odessie, Kijowie i Moskwie, po wojnie, związana z Bytomiem, jako członek ZPAP wystawiała w Krakowie, Warszawie, Poznaniu i Katowicach. Poza malarstwem sztalugowym wykonywała projekty scenograficzne, uprawiała malarstwo monumentalne i ceramikę.

46. Michał SOZAŃSKI (1853-1923)

„Zaleszczyki”

akwarela, papier naklejony na tekturę, 24 x 33,5 cm,

sygn. l.d.: Zaleszczyki / M. Sozański

Obraz ze zbiorów Henryka Bednarskiego (1907-1991), wybitnego lwowskiego kolekcjonera i bibliofila, autora tekstów dotyczących sztuki, archeologii i architektury. W katalogu kolekcjonera poz. 664.

2 400 zł

Malarz i rysownik, akwarelista, studiował architekturę w lwowskiej Szkole Technicznej, gdzie był później asystentem w katedrze rysunku i modelowania, naukę uzupełniał w Wiedniu. Wielokrotnie odwiedzał Włochy. Na zaproszenie Jana Styki brał udział w pracach przy Panoramie Racławickiej. Sozańskiego i jego żonę portretował Jacek Malczewski. Na aukcji w Desie w Katowicach w 2019 prezentowany był obraz Juliana Fałata „Portret kobiety” z 1889 dedykowany Michałowi Sozańskiemu.

47. Jarosław PSTRAK (1878-1916)

„Scena uliczna”, 1911

olej, tektura, 35,5 x 50,5 cm,

sygn. p.d.: J. Pstrak 911

na odwrocie ołówkiem: 50 1/2 x 35 1/2 / Ggf/K 150-.

Obraz po konserwacji.

Obraz ze zbiorów Henryka Bednarskiego (1907-1991), wybitnego lwowskiego kolekcjonera i bibliofila, autora tekstów dotyczących sztuki, archeologii i architektury. W katalogu kolekcjonera nr 93.

5 000 zł

Ukraiński malarz, rysownik i grafik. Malarstwa początkowo uczył się u wuja w Czerniowcach, w latach 1895-1899 studiował w akademii monachijskiej, gdzie m. in. zapoznał się z techniką pastelową. W 1899 osiadł we Lwowie, by niedługo potem odbyć podróż po Europie. Artysta przyjaźnił się z poznanym we Lwowie Iwanem Truszem. Dużą popularność zawdzięcza swej twórczości portretowej, kilkakrotnie przebywał na Huculszczyźnie, co zaowocowało licznymi pejzażami, portretami chłopów i scenami z życia ludu huculskiego. Ok. 1909 wykonał obrazy dla cerkwi w Werchowynie i Ilicy. Malował sceny religijne, batalistyczne, historyczne, znany jest ze swych rysunków satyrycznych dla lwowskich pism „Komar” i „Zwierciadło”, ilustracji książkowych, do spopularyzowania jego malarstwa niewątpliwie przyczyniły się serie kart pocztowych wydanych w Krakowie i Lwowie.

48. Irena NOWAKOWSKA-ACEDAŃSKA (1906-1983)

„Kościół Bernardynów we Lwowie”

olej, płótno, 45 x 35 cm,

sygn. p.d.: I. Nowakowska /-Acedańska; l.d.: Lwów O.O. Bernardyni

*opłata droit de suite

2 000 zł

Malarka i graficzka, przed wojną związana z lwowskim środowiskiem artystycznym, od 1946 mieszkała w Gliwicach. Kształciła się w Szkole Technicznej, na Wydziale Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego we Lwowie, którą ukończyła w 1932. Lata lwowskie to głównie tematyka architektury Lwowa i okolicznych miast. Okres powojenny stanowi kontynuację fascynacji architektonicznych artystki, wzbogaconą o pejzaż przemysłowy, martwe natury i kwiaty. Większość prac to cykle tematyczne, związane z pejzażami miejskimi Gliwic, Warszawy, Krakowa, Opola, Bielska, a także cykle z wakacyjnych podróży do Bułgarii i na Węgry. Malowała obrazy olejne, akwarele, wiele miejsca poświęciła rysunkowi. Z technik graficznych uprawiała drzeworyt i linoryt.

GRAFIKA

49. Ludwik TYROWICZ (1901-1958)

"Lwów. Podwale"

drzeworyt, 12,8 x 17,5 cm,

sygn. tuszem (?) p.d.: Ludwik Tyrowicz sc.

Lit.: Irena Rylska, Grafika polska w latach 1901-1939, Wrocław 1983, s. 184, kat. 562.

Grafika ze zbiorów Henryka Bednarskiego (1907-1991), wybitnego lwowskiego kolekcjonera i bibliofila, autora tekstów z zakresu sztuki, architektury i archeologii, po wojnie zamieszkałego w Krakowie.

*opłata droit de suite

650 zł

Lwowski grafik i pedagog, uczeń K. Sichulskiego w Państwowej Szkole Przemysłowej we Lwowie, oraz w warszawskiej ASP, gdzie u W. Skoczylasa i E. Bartłomiejczyka studiował grafikę. Wykładał grafikę w Państwowej Szkole Technicznej we Lwowie, organizował i prowadził kursy grafiki. Był członkiem warszawskiego Rytu oraz współzałożycielem i aktywnym członkiem stowarzyszenia Artes. Po wojnie był profesorem WSSP w Łodzi. Uprawiał drzeworyt, litografię i techniki metalowe. Jego dorobek graficzny obejmuje kilkaset pozycji. Prace artysty mają charakter lekkich szkiców, utrzymanych w łagodnym, często kameralnym tonie.

50. Józef MEHOFFER (1869–1946)

„Matka Boska Bolesna. Serce Matki Bożej”, 1926

litografia barwna, 33,6 x 42,2 cm,

sygn. oł. p.d.: Józef Mehoffer; l.d. dedykacja oł.: Panu Janowi Hoplińskiemu przyjaźnie ofiaruję.

Grafika ze zbiorów Henryka Bednarskiego (1907-1991), wybitnego lwowskiego kolekcjonera i bibliofila, autora tekstów dotyczących sztuki, archeologii i architektury.

10 000 zł

Wersja malarska powyższej litografii, z 1911, znajduje się w kolekcji prywatnej, również w kolekcji prywatnej znajduje się kompozycja „Święte Serce Jezusa” z 1911. (L. Ristujczina, „Józef Mehoffer geniusz polskiej secesji”, Wydawnictwo SBM, Warszawa, 2020, il. ss. 12, 212-213)

Prezentowana litografia została dedykowana przez J. Mehoffera Janowi Hoplińskiemu (1887-1974) – malarzowi, technologowi malarstwa, pedagogowi. Był uczniem krakowskiej ASP w pracowni Stanisława Dębickiego. Od 1923 prowadził zajęcia z technologii i technik malarskich w krakowskiej ASP, od 1948 był profesorem nadzwyczajnym w tejże uczelni. W Muzeum Narodowym w Krakowie znajduje się portret Jana Hoplińskiego z 1919 autorstwa Józefa Mehoffera, również z autorską dedykacją dla portretowanego.

Malarz, twórca witraży i polichromii, grafik, ilustrator, wybitny przedstawiciel sztuki Młodej Polski. Kształcił się w krakowskiej SSP u J. Matejki i W. Łuszczkiewicza. W latach 1889-1890 kontynuował studia w akademii wiedeńskiej, a następnie w Paryżu w École Nationale des Beaux-Arts i Académie Colarossi (1891-1896). W 1902 został profesorem w krakowskiej ASP. Jej rektorem był w latach 1914-1918 oraz 1932-1933. Należał do TAP „Sztuka”, której był członkiem-założycielem, angażował się w działalność Towarzystwa „Polska Sztuka Stosowana”. Uczestniczył w wielu wystawach, m.in. warszawskiego TZSP, TPSP w Krakowie, Towarzystwa „Sztuka”. Otrzymał liczne wyróżnienia, m.in. złoty medal w Paryżu w 1900, złoty medal w St. Louis w 1905, grand prix na Wystawie Sztuki Dekoracyjnej w Paryżu w 1925. Poza malarstwem olejnym do najważniejszych dziedzin jego twórczości należało projektowanie witraży i polichromii. Jest autorem m.in. cyklu 13 witraży dla katedry św. Mikołaja we Fryburgu, zespołu witraży do katedry wawelskiej i kościoła św. Wojciecha w Poznaniu. Jego polichromie stanowią dekorację skarbcza kaplicy na Wawelu, kościoła w Płocku, katedry ormiańskiej we Lwowie (polichromia i mozaiki). Zajmował się grafiką użytkową, współpracował z warszawskim „Życiem” i krakowską „Chimerą”, projektował plakaty. Był autorem tekstów o sztuce.

51. Józefa KRATOCHWILA-WIDYMSKA (1878-1965)

„Żydzi przed synagogą Złota Róża we Lwowie”

miękki werniks barwny, 19,7 x 15 cm,

sygn. oł. p.d.: Józefa Kratochwila-Widymska

Stan zachowania: krawędzie arkusza zagięte, wym. arkusza: 36,5 x 26 cm, na zagiętych krawędziach rdzawo-brązowe przebarwienia (foxing).

Grafika ze zbiorów Henryka Bednarskiego (1907-1991), wybitnego lwowskiego kolekcjonera i bibliofila, autora tekstów z zakresu sztuki, architektury i archeologii, po wojnie zamieszkałego w Krakowie.

*opłata droit de suite

1 000 zł

Malarka i graficzka związana z lwowskim środowiskiem artystycznym. Początkowo studiowała malarstwo w Wiedniu, do Lwowa wróciła w 1918. Studia uzupełniała w Państwowej Szkole Przemysłu Artystycznego u K. Sichulskiego. Z technikami graficznymi zapoznała się na kursach grafiki artystycznej po kierunku L. Tyrowicza. Razem z Tyrowiczem była inicjatorką powstania Związku Lwowskich Artystów Grafików. Zorganizowała kursy grafiki dla artystów w lokalu Muzeum Przemysłowego we Lwowie. Uczestniczyła aktywnie w życiu społecznym i kulturalnym miasta. Artystka uprawiała techniki metalowe, drzeworyt i linoryt. Jest autorką 4 cykli graficznych: „Teka lwowska”, „Starolwowskie kramy”, „Teka huculska”, „Studia kwiatów”, wszystkie wydane we Lwowie przed 1938.

52. Stanisław RACZYŃSKI (1903-1982)

Teka „Polskie tematy ludowe”, po 1946

6 drzeworytów barwnych, 16 x 13 cm,

sygn. na klocku p.d.: St. Raczyński; na klocku l.d. tytuły: Andrzejki, Z kołędą, Wielkanoc, Śmigus, Lajkonik, Zbójnicy; oprawa tekturowa, w formie teki, zielona, z tłoczonymi złożonymi napisami: Polskie Tematy Ludowe / 6 drzeworytów / St. Raczyński.

*opłata droit de suite

900 zł

Malarz, grafik, scenograf. Studiował w krakowskiej ASP u J. Pieńkowskiego, T. Axentowicza, W. Weissa i grafikę u J. Wojnarskiego. Naukę uzupełniał w Paryżu oraz we Włoszech jako stypendysta Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. Pracował jako scenograf teatrów Krakowa i Poznania (1926-1929). Z grafiki uprawiał głównie drzeworyt, pozostając pod wpływem Skoczylasa. Najczęściej podejmował tematykę figuralną i architektoniczną, którą poddawał dekoracyjnej stylizacji. Zajmował się grafiką reklamową i projektowaniem książek dla dzieci.

53. Kazimierz SICHULSKI (1879-1942)

"Warneńczyk", 1912

autolitografia z Teki graficznej „Lamusa”, Lwów, 1912, 56 x 38,1 cm,

sygn. na kamieniu l.d.: Sich.

Stan zachowania: papier w górnej partii obcięty (arkusz dopasowany do kształtu ramy), u dołu z prawej ślad zawilgocenia.

Lit.: M. Grońska „Grafika w książce, tece i albumie”, Wrocław - Warszawa - Kraków: Zakł. Narodowy im. Ossolińskich, 1994, poz. 290.

Grafika ze zbiorów Henryka Bednarskiego (1907-1991), wybitnego lwowskiego kolekcjonera i bibliofila, autora tekstów z zakresu sztuki, architektury i archeologii, po wojnie zamieszkałego w Krakowie.

2 800 zł

Malarz, grafik, rysownik, wybitny przedstawiciel sztuki Młodej Polski, zafascynowany folklorem huculskim, autor pejzaży, martwych natur, kompozycji religijnych, świetny karykaturzysta. W latach 1900-1908 kształcił się w krakowskiej ASP u L. Wyczółkowskiego, J. Mehoffera, S. Wyspiańskiego. Studia kontynuował w wiedeńskiej Kunstgewerbeschule oraz w paryskiej Académie Colarossi. Zwiedził Monachium, Drezno, Rzym, Florencję, Wenecję. Wielokrotnie odwiedzał Huculszczyznę. W czasie I wojny walczył w Legionach. W 1907 osiadł we Lwowie, gdzie w latach 1920-1930 uczył w Państwowej Szkole Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego. W latach 1930-1939 był profesorem krakowskiej ASP. Poza malarstwem sztalugowym projektował witraże, freski, wykonywał plakaty, zajmował się litografią, współpracował z pismem satyrycznym „Liberum veto”. Jego wczesne malarstwo, ze swym silnie zaznaczonym miękkim konturem opisującym płaską wyrazistą plamę barwną, stylistycznie nawiązuje do wiedeńskiej secesji, w pracach późniejszych rola konturu maleje, a artysta buduje formę z drobnych, migotliwych barwnych plam. Sichulski regularnie wystawiał w krakowskim i lwowskim TPSP, brał udział w licznych wystawach za granicą, m.in. w Monachium, Rzymie, Wenecji, Berlinie, Paryżu i Sztokholmie.

54. Stefan Witold Matejko (1871-1935)

„Kwiaty”

witraż, szkło barwne, cyna, oprawa rama drewniana, wym.: 83 x 42 cm, rama: 97 x 56 cm, z prawej u dołu: Projektował S.W. / Matejko, z lewej u dołu: Wykonano / w Wytwórni / Witrażów /

„Industria” / Kraków.

5 500 zł

Malarz, projektant witraży, bratanek Jana Matejki. W latach 1886-1892 kształcił się w krakowskiej SSP, studia uzupełniał w akademii monachijskiej. Uprawiał malarstwo, wykonywał polichromie,

mozaiki, projektował witraże. Od 1906 kierował działem kompozycji figuralnej w Zakładzie Witrażów i Mozaiki S. G. Żeleńskiego w Krakowie, w latach 1922-1928 był głównym projektantem w krakowskiej Wytwórni Witraży i Zakładzie Oszkleń „Industria”, dla której zaprojektował witraże do kilkudziesięciu kościołów i kamienic prywatnych.

55. Janina NOWOTNOWA (1887-1963)

„Wenecja”

drzeworyt, bibułka, 16,2 x 9,6 cm,

sygn. oł. p.d.: Janina Nowotnowa; oł. l.d.: Wenecja

Grafika ze zbiorów Henryka Bednarskiego (1907-1991), wybitnego lwowskiego kolekcjonera i bibliofila, autora tekstów z zakresu sztuki, architektury i archeologii, po wojnie zamieszkałego w Krakowie.

*opłata droit de suite

500 zł

Malarka i graficzka, związana z krakowskim i lwowskim środowiskiem artystycznym. Malarstwa uczyła się początkowo na kursach im. A. Baranieckiego w Krakowie, a następnie w Państwowej Szkole Przemysłowej we Lwowie, grafiki uczyła się pod kierunkiem Ludwika Tyrowicza. Odebrała podróże artystyczne do Wiednia, Lovrana, Paryża i Pragi. W 1912 zamieszkała we Lwowie. Po II wojnie przeniosła się do Krakowa. Należała m.in. do Związku Polskich Artystek Malarek we Lwowie, Związku Polskich Artystów Grafików w Krakowie.

Uczestniczyła w licznych wystawach krajowych, wystawiała w Chicago, Wiedniu i Nowym Jorku. Tematem jej prac były studia kwiatów, pejzaże podkarpackie, sceny rodzajowe, portrety. Z technik graficznych uprawiała linoryt, drzeworyt, mezzotintę i suchoryt, najczęściej były to nastrojowe pejzaże miejskie opracowane z dużą dbałością o stronę warsztatową.

56. Jan NOWAK (1930-2010)

"Chorzów I", 1978

akwaforta, akwatinta, 21,3 x 22,5 cm,

sygn. oł. p.d.: J. Nowak 1978; oł. l.d.: Chorzów I.

*opłata droit de suite

700 zł

Malarz, grafik, uczeń krakowskiej ASP i Wydziału Grafiki w Katowicach, gdzie był również nauczycielem akademickim. Miał liczne wystawy indywidualne, brał udział w wielu wystawach sztuki polskiej za granicą, jego prace znajdują się w zbiorach m.in. Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Sao Paulo, Biblioteki Kongresu w Waszyngtonie, Muzeum Narodowego w Warszawie. Uprawiał malarstwo sztalugowe i litografię. Jego obrazy nawiązują do tematyki miejskiego pejzażu, często zdominowanego przez artystów cyrkowych, ulicznych muzykantów, przechodniów.

57. Antoni MARKOWSKI (1878-1949)

„Wnętrze cerkwi wołoskiej we Lwowie", 1925

akwaforta z „Teki Graficznej”, Lwów 1925, 14,8 x 11,2 cm,

sygn. oł. p.d.: A. Markowski.

Lit.: Maria Grońska, „Grafika w książce, tece i albumie. Polskie wydawnictwa artystyczne i bibliofilskie z lat 1899-1945”, Wrocław - Warszawa - Kraków: Zakł. Narodowy im. Ossolińskich, 1994, poz. 370.

Grafika ze zbiorów rodziny przed wojną zamieszkałej we Lwowie.

700 zł

Malarz i grafik związany z lwowskim środowiskiem artystycznym. Początkowo kształcił się w warszawskiej Klasie Rysunkowej, w latach 1904-1911 kontynuował naukę w krakowskiej ASP u J. Unierzyskiego, F. Ruszczyca, J. Stanisławskiego i J. Mehoffera. Od 1907 do 1911 był asystentem na nowo powstałym Wydziale Grafiki u L. Wyczółkowskiego. W 1911 zamieszkał we Lwowie, gdzie prowadził działalność pedagogiczną i aktywnie uczestniczył w artystycznym życiu miasta. W latach 1932-33 prowadził we własnej pracowni kursy grafiki. Podczas wojny przebywał na terenie ZSRR (1940-41), skąd z armią gen. Andersa dotarł do Iranu, a następnie do Libanu, gdzie w Bejrucie kierował katedrą malarstwa w Libańskiej ASP (1945-47). Od 1948 mieszkał w Londynie. W malarstwie Markowskiego dominuje tematyka pejzażowa, jako grafik specjalizował się w technice akwaforty i litografii. Wydaną w 1925 "Tekę graficzną" artysta odbił na ręcznej prasie w ilości 100 egzemplarzy. Na 14 planszach odtworzył zabytkową architekturę Lwowa, Tyńca i Gdańska.

58. Adam Kielb

„Rio #1”, 2024

serigrafia, 26 x 34,5cm,

sygn. oł. p.d.: Adam Kielb 2024; oł. l.d.: 17/40 Rio #1

800 zł

Malarz, grafik, fotograf, absolwent historii sztuki Uniwersytetu Jagiellońskiego, dyplom w 1984. Od 1977 zajmuje się malarstwem, realizując wielkoformatowe obrazy panoramiczne. Z technik graficznych uprawia suchą igłę, mezzotintę, linoryt i serigrafię. Jako fotograf specjalizuje się w technice gumy chromianowej i cyjanotypii. Znacząca część jego prac fotograficznych to serie i cykle realizowane na tradycyjnych czarno-białych i barwnych materiałach. Artysta miał 25 wystaw indywidualnych.

59. Alexander CALDER (1898-1976)

"Karciarze", 1975

oryginalna litografia barwna, 38 x 56 cm,

podwójna plansza z pisma "Derriere le Miroir" nr 212, styczeń 1975, Maeght Éditeur, Paryż.

1 500 zł

Jeden z najwybitniejszych rzeźbiarzy XX w. Był prekursorem sztuki kinetycznej, autorem ruchomych rzeźb, nazwanych przez zaprzyjaźnionego z nim Marcela Duchampa mobilami, oraz konstrukcji nieruchomych, dla których nazwę stabilę zasugerował Jean Arp. Karierę artystyczną rozpoczął jako malarz i rysownik już w latach 20. XX w. Był członkiem stowarzyszenia Abstraction-Création. Tworzył monumentalne rzeźby, m.in. z okazji Światowej Wystawy w Montrealu, dla Stadionu Olimpijskiego w Meksyku, dla lotniska w Dallas, jego prace znajdują się na ulicach Nowego Jorku i wielu miast europejskich. Z technik malarskich najchętniej posługiwał się gwaszem. Przez wiele lat współpracował z paryską galerią i wydawnictwem Maeght, dla których wykonał kilka serii barwnych litografii.

60. Alexander CALDER (1898-1976)

"Dwoje tancerzy", 1975

oryginalna litografia barwna, 38 x 56 cm,

podwójna plansza z pisma "Derriere le Miroir" nr 212, styczeń 1975, Maeght Éditeur, Paryż.

1 500 zł

Jeden z najwybitniejszych rzeźbiarzy XX w. Był prekursorem sztuki kinetycznej, autorem ruchomych rzeźb, nazwanych przez zaprzyjaźnionego z nim Marcela Duchampa mobilami, oraz konstrukcji nieruchomych, dla których nazwę stabilé zasugerował Jean Arp. Karierę artystyczną rozpoczął jako malarz i rysownik już w latach 20. XX w. Był członkiem stowarzyszenia Abstraction-Création. Tworzył monumentalne rzeźby, m.in. z okazji Światowej Wystawy w Montrealu, dla Stadionu Olimpijskiego w Meksyku, dla lotniska w Dallas, jego prace znajdują się na ulicach Nowego Jorku i wielu miast europejskich. Z technik malarskich najchętniej posługiwał się gwaszem. Przez wiele lat współpracował z paryską galerią i wydawnictwem Maeght, dla których wykonał kilka serii barwnych litografii.

RZEŻBA

61. Zygmunt BRACHMAŃSKI (ur. 1936)

"Nike"

brąz, podstawa granit, edycja 2/5, wys. 78 cm,

sygn. monogramem wiązonym: ZB / 2/5.

18 000 zł

Rzeźbiarz i medalier związany ze śląskim środowiskiem artystycznym. W latach 1953-1959 kształcił się w krakowskiej ASP uzyskując w 1959 dyplom u prof. J. Bandury. Artysta jest autorem pomników, m. in. Wojciecha Korfatego w Katowicach, pomnika Harcerzy Września w Katowicach, statuetki Śląskiego Wawrzynu Literackiego, Lauru Konrada - Ogólnopolskiego Festiwalu Sztuki Reżyserskiej "Interpretacje", rzeźb w Wojewódzkim Parku Kultury i Wypoczynku w Chorzowie.

62. Bogumił BURZYŃSKI (ur. 1957)

"Mojżesz", 2010

brąz, edycja 1/5, wys. 25 cm,

sygn. z tyłu na podstawie: B. Burzyński / „Mojżesz” 2010 / 1/5

3 800 zł

Rzeźbiarz związany z katowickim środowiskiem artystycznym, absolwent zakopiańskiej PLSP im. A. Kenara, kształcił się na wydziale rzeźby ASP w Krakowie, gdzie w 1988 uzyskał dyplom. Od 1991 pracował jako nauczyciel rzeźby w PLSP i ZSP w Katowicach. Artysta zajmuje się twórczością rzeźbiarską w zakresie rzeźby monumentalnej, kameralnej, medalierstwa, wykonuje małe formy rzeźbiarskie. Jest autorem wielu realizacji w kraju i za granicą, m.in. projektu "Pomnika Obrońców Katowic z 1939 roku" w Katowicach Panewnikach, rzeźb w śląskich kościołach, m.in. monumentalnej kompozycji 108 błogosławionych z rzeźbami portretowymi postaci bł. ks. E. Szramka i bł. ks. J. Czempieła w katowickiej Katedrze Archidiecezjalnej. Jest także autorem tablic okolicznościowych z portretami m.in. Św. Jana Pawła II, kard. Wyszyńskiego, kard. Hłonda,

Wojciecha Korfantego, Józefa Wolnego, tablic "Solidarności", "9 z Wujka", 75 rocznicy I Sesji Sejmu Śląskiego, tablic patronów szkół i osób zasłużonych dla województwa śląskiego.

63. Heinrich Friedrich MOSHAGE (1896-1968)

"Święta Barbara"

brąz, brązowa patyna, wys. 41 cm, sygn. monogramem MH., sygnatura i znak niemieckiej odlewni Lauchhammer, czynnej od 1725: Lauchhammer / Bildguss / 305.

3 800 zł

Niemiecki rzeźbiarz związany ze środowiskiem artystycznym Monachium i Düsseldorfu. Początkowo rzeźbił w drewnie, w latach 1912-1926 kształcił się w monachijskiej Kunstgewerbeschule, naukę kontynuował u Josepha Wackerle w akademii monachijskiej (1926-1931). Podróżował do Francji, Belgii, Włoch, Austrii. Współpracował z odlewnią Lauchhammer Kunstguss, dla której wykonał liczne projekty.

64. Julius Paul SCHMIDT-FELLING (1835-1920)

„Chłopiec z papierosem”

brąz, wys. 23 cm, sygn. na podstawie: Felling, mało czytelny stempel odlewni.

Niemcy, ok. 1910

1 500 zł

65. Władysława PRUCNAL (ur. 1935)

„Wiejscy muzykanci”

ceramika szklwiona, rzeźba pełna, sześć figurek: skrzypek 1 (17,5cm), skrzypek 2 (15,5 cm), kontrabasista (15 cm), akordeonista (14,5 cm), dudziarz (15 cm), trębacz (15,5 cm), na spodzie kolistych podstaw ryta sygnatura: Prucnal / Wł.

1 600 zł

Twórczyni ludowa wywodząca się z rodziny garncarskiej, autorka rzeźb ceramicznych. W 1950 po raz pierwszy zaprezentowała swoje prace na wystawie ceramiki ludowej w Rzeszowie, wkrótce potem wstąpiła do Spółdzielni Garncarskiej, współpracowała ze Spółdzielnią Przemysłu Ludowego i Artystycznego w Łańcucie, jej figurki dostępne były w sieci sklepów Cepelia. W swej twórczości najchętniej podejmowała tematykę zaczerpniętą z życia mieszkańców wsi, tworzyła sceny religijne i historyczne. Brała udział w konkursach i wystawach sztuki ludowej. Jest stypendystką Ministerstwa Kultury i Sztuki, wielokrotnie nagradzana i odznaczana medalami. Prace artystki posiadają w swych zbiorach liczne muzea, m.in. Muzeum Etnograficzne im. F. Kotuli w Rzeszowie, Muzeum Etnograficzne im. S. Udzieli w Krakowie, Państwowe Muzeum Etnograficzne w Warszawie i Muzeum Etnograficzne w Toruniu.

66. Władysława PRUCNAL (ur. 1935)

„Pieta”, 1974

ceramika szklwiona, rzeźba pełna, wym.: 24 x 20 x 11 cm, wew. podstawy ryta sygnatura:

Prucnal / Wł-wa / 1974

1 600 zł

Twórczyni ludowa wywodząca się z rodziny garncarskiej, autorka rzeźb ceramicznych. W 1950 po raz pierwszy zaprezentowała swoje prace na wystawie ceramiki ludowej w Rzeszowie, wkrótce potem wstąpiła do Spółdzielni Garncarskiej, współpracowała ze Spółdzielnią Przemysłu Ludowego i Artystycznego w Łańcucie, jej figurki dostępne były w sieci sklepów Cepelia. W swej twórczości najchętniej podejmowała tematykę zaczerpniętą z życia mieszkańców wsi, tworzyła sceny religijne i historyczne. Brała udział w konkursach i wystawach sztuki ludowej. Jest stypendystka Ministerstwa Kultury i Sztuki, wielokrotnie nagradzana i odznaczana medalami. Prace artystki posiadają w swych zbiorach liczne muzea, m.in. Muzeum Etnograficzne im. F. Kotuli w Rzeszowie, Muzeum Etnograficzne im. S. Udzieli w Krakowie, Państwowego Muzeum Etnograficznego w Warszawie i Muzeum Etnograficznego w Toruniu.

67. Tadeusz SADOWSKI (1915-1991)

"Zakochani"

gips, wym.: 60 x 38 x 20 cm,

ryta sygnatura z tyłu podstawy: T. Sadowski.

Stan zachowania: dr. ubytki w partii podstawy.

Rzeźba reprodukowana w katalogu wystawy z okazji 50-lecia pracy twórczej artysty: „Tadeusz Sadowski. Rzeźba. 50-lecie pracy twórczej”, Wydział Kultury i Sztuki UM w Bytomiu, BWA w Katowicach.

*opłata droit de suite

3 800 zł

Rzeźbiarz związany ze śląskim środowiskiem artystycznym. Kształcił się na Wydziale Sztuk Pięknych uniwersytetu w Wilnie u T. Niesiołowskiego i w pracowniach rzeźby K. Jakimowicza i H. Kuny. W 1938 wyjechał do Lwowa. W 1939 został zmobilizowany do 14 pułku Ułanów Jazłowieckich. Po ucieczce z niewoli w 1940 wrócił do Lwowa, gdzie projektował scenografie i kostiumy do przedstawień operowych. Po wojnie osiadł w Bytomiu. Jest autorem 621 prac rzeźbiarskich - monumentalnych rzeźb w parku miejskim, pomnika Moniuszki przed operą bytomska, popiersia Chopina, fontanny przy placu Akademickim, pomnika powstańców w Radzionkowie, licznych rzeźb sakralnych, elementów małej architektury miejskiej, tablic pamiątkowych. Prace artysty znajdują się w zbiorach Muzeum Śląskiego w Katowicach, Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu, a także w Szwajcarii, Kijowie i Charkowie.

68. Tadeusz SADOWSKI (1915-1991)

"Górnik"

gips, wym.: 48 x 22,5 x 20 cm,

ryta sygnatura z tyłu podstawy: T. Sadowski

*opłata droit de suite

1 800 zł

Rzeźbiarz, związany ze śląskim środowiskiem artystycznym. Kształcił się na Wydziale Sztuk Pięknych uniwersytetu w Wilnie u T. Niesiołowskiego i w pracowniach rzeźby K. Jakimowicza i H. Kuny. W 1938 wyjechał do Lwowa. W 1939 został zmobilizowany do 14 pułku Ułanów Jazłowieckich. Po ucieczce z niewoli w 1940 wrócił do Lwowa, gdzie projektował scenografie i kostiumy do przedstawień operowych. Po wojnie osiadł w Bytomiu. Jest autorem 621 prac rzeźbiarskich - monumentalnych rzeźb w parku miejskim, pomnika Moniuszki przed operą bytomska, popiersia Chopina, fontanny przy placu Akademickim, pomnika powstańców w Radzionkowie, licznych rzeźb sakralnych, elementów małej architektury miejskiej, tablic pamiątkowych. Prace artysty znajdują się w zbiorach Muzeum Śląskiego w Katowicach, Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu, a także w Szwajcarii, Kijowie i Charkowie.

RZEMIOSŁO

69. Figurka "Panna plażowa" Wałbrzych, ok. 1960

porcelana, natrysk, technika drapania, wys. 29 cm, projekt formy Stanisław Olszamowski (1929-2015), z 1958; znak podszkliwny zielony Zakładów Porcelany Stołowej "Krzysztof" w Wałbrzychu, numer czarna farbą: 1-161/u.

Stan zachowania: kapelusz w górnej (białej) partii pęknięty, dr. ubytek porcelany, b. dr. ubytek z przodu na krawędzi kapelusza, dr. przetarcia czarnej farby z przodu figurki.

1 600 zł

70. Figurka "Łasiczka" ZPS Ćmielów, ok. 1960

porcelana, farby naszkliwne, wym.: 7,5 x 17,5 x 3,5 cm,

projekt formy: Mieczysław Naruszewicz (1923-2006), z 1956;

znak podszkliwny, drukowany, zielony: Ć (w trójkącie) / Ćmielów / Made/in Poland,

czarną farbą: C-406-1191 / 20.

1 200 zł

71. Figurka "Pantera" ZPS Ćmielów, ok. 1960

porcelana, farby naszkliwne, wym.: 6,5 x 22 x 7 cm,

projekt formy: Mieczysław Naruszewicz (1923-2006), z 1958;

znak podszkliwny, drukowany, zielony: Ć (w trójkącie) / Ćmielów / Made/in Poland,

czarną farbą: C-216-1195 / 31.

1 300 zł

72. Komplet śniadaniowy Steatyt, ok. 1956

porcelana, farby naszkliwne, technika drapania, złożenie;

filiżanka (wys. 6,8 cm), spodek (15 x 12,7 cm), talerzyk deserowy (18,7 x 15,7 cm);

znak drukowany srebrny: „Steatyt / ZB / Katowice / Ręcznie malowane”.

Stan zachowania: b. dr. wyszczerbienie na krawędzi filiżanki.

Wytwórnia Wyrobów Ceramicznych „Steatyt” Zygmunt Buksowicz, ok. 1956.

Prezentowany komplet śniadaniowy został ofiarowany obecnej właścicielce z okazji jej I Komunii Świętej w 1956.

400 zł

73. Serwis do kawy z dekoracją afrykańską Steatyt, ok. 1960

porcelana, farby naszkliwne, technika drapania, złożenie;

dzbanek do kawy (wys. 22 cm), dzbanek do mleka (wys. 13,5 cm), cukiernica (wys. 12 cm), 6

filiżanek (wys. 6,2 cm), 6 spodków (12,5 x 9 cm) i 6 talerzyków deserowych (15 x 13,5 cm);

znak drukowany srebrny: „Steatyt / ZB / Katowice / Ręcznie malowane”.

Stan zachowania dobry.

Wytwórnia Wyrobów Ceramicznych „Steatyt” Zygmunt Buksowicz, Katowice, ok. 1960. Lit.: B. Banaś „Wytwórnia Wyrobów Ceramicznych Steatyt w Katowicach”, Muzeum Narodowe we Wrocławiu, Wrocław, 2015, ss. 84-85.

Powyższy serwis został zakupiony przez rodziców obecnej właścicielki we wczesnych latach 1960.
3 000 zł

74. Wazon Ernest-Baptiste Léveillé, Francja, ok. 1900

szkło dymne, kulisty korpus nakrapiany ukośnymi pasami o barwach białej, bordowej i ceglano-czerwonej, kołnierz sześciokrotnie wgięty do wewnątrz, na korpusie złożony motyw roślinny, wys. 18 cm, śr. 25 cm.

1 600 zł

75. Szklany dzban z pokrywą, ok. 1910

szkło bezbarwne, matowane, grys szklany, emalie, złocenie, wys. 35,5 cm.

Stan zachowania: przetarcia złocenia na krawędzi wylewu.

Austro-Węgry (?), ok. 1910

800 zł

76. Żyrandol art deco, Czechosłowacja, ok. 1930

pięcioramienny; metal chromowany, szkło bezbarwne, klosze matowane, opalizujące, wys. 83 cm, śr. 47 cm, wys. klosza 18 cm, śr. klosza 10 cm.

Stan zachowania: nieznacznie skrócona wysokość.

Żyrandol został zakupiony w latach 30. XX w. w Czechosłowacji i przywieziony do polskiego Cieszyna.

3 400 zł

77. Srebrny komplet do herbaty, Anglia, ok. 1909

czajnik (wys. 21 cm), podgrzewacz (wys. 10 cm), dzbanek do herbaty (wys. 11 cm), mlecznik (9,5 cm), cukiernica (9,5 cm), taca (41 x 65 cm);

korpusy w formie spłaszczonej kuli, żeberkowane, wydane wylewy dekorowane reliefowymi motywami akantu, muszli i masek, płaskie pokrywy na zawiasach, uchwyty czajnika i dzbanka drewno, cukiernica i mlecznik wew. złożone, prostokątna taca z gładkim lustrem i dwoma uchwytami; waga 5680 g, srebro pr. 0,925, londyńska cecha z 1909, znak firmy złotniczej: G & S Co. Ltd. (Goldsmiths and Silversmiths Co. Ltd., Londyn), na spodzie stopy wybity napis: Goldsmiths and Silversmiths Company / 112 Regent Street W, taca z cechą Sheffield z 1919, monogram złotnika GH (Georg Hape, Sheffield, 1 ćw. XX w.). Stan zachowania: wymieniony sztyft w zawiasie pokrywy czajnika.

25 000 zł

78. Srebrne łyżeczki do herbaty Karol Filip Malcz, 1864

dwanaście sztuk; dł. 15,5 cm, waga 312 g, srebro pr. 84, cecha probierni warszawskiej z 1864, probierz IS (Józef Sosnowski), sygn. złotnika: „Malcz”, znak warsztatowy – kotwica; w dolnej części gładkich trzonek nakładana plakietka w formie kartusza z grawerowanym monogram: EE. Stan zachowania: na nabierce jednej z łyżeczek niewielka wżera.

2 000 zł

79. Srebrna cukiernica, Kraków, ok. 1930

owalny, puklowany korpus na 4 nóżkach kulkach, lekko wysklepiona pokrywa na zawiasie, krawędzie korpusu i pokrywa dekorowane grawerowanym, stylizowanym motywem roślinnym; wym. 8,5 x 12 x 10 cm, waga 279 g, polska cecha z lat 1931-1963, z literą K (Kraków), monogram złotnika: JW.

2 400 zł

80. Srebrna miotłka i szufelka, Wł. Rogalski, Kraków, ok. 1930

srebro pr. 3 (0,800), polskie cechy probiercze z lat 1931-1963, sygnatura złotnika: Wł. Z. Rogalski (Władysław Rogalski, Kraków, pracownia art. cyzelersko-srebrnicza, ul. Rolna 7); wym. szufelki: 24,5 x 16 cm, waga szufelki: 200 g, dł. miotłki: 27,5 cm.

2 400 zł